

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: جهانگیر

نویسنده: مرجان ریاضی

۲۳/۱۰/۱۰

[ادامه تظاهرات سرتاسری در فرانسه]

سه شنبه ۱۹ اکتبر ۲۰۱۰ کارگران و دانشجویان فرانسوی در تداوم اعتصابات هفته پیش بار دیگر به پا می خیزند! این اعتراضات توده ئی سال ۲۰۱۰، تداعی اعتصابات سال ۱۹۶۸ در فرانسه است. اعتصابات کارگران و دانشجویان در آن زمان بنیاد دولت سرمایه داری «ژنرال چارلز دوگل» را تکان داده و آن ژنرال دست راستی را مجبور به فرار کرد! این بار هدف اعتصابیون عقب راندن سیاست های ضد کارگری دولت محافظه کار «نیکولای سارکوزی» است. بنا بر ادعای پولیس فرانسه در پنجمین روز تظاهرات اعتراض آمیز (شنبه ۱۶ اکتبر - ۲۴ مهر) به تصمیم دولت برای افزایش سن تقاعد، بیش از ۸۰۰ هزار نفر شرکت کردند. اما ادعای پولیس فرانسه فاقد ارزش است. پولیس یک نظام سرمایه داری همواره مدافع سرمایه داران است و به کذب حرکت های توده ئی را بی اعتبار می کند. بنا بر نهادهای مستقل کارگری بین ۲/۵ تا ۳ میلیون نفر در این اعتراضات حضور یافتند (این رقم بسیار نزدیک تر به واقعیت است)

اعتصابات چند روزه کارگران در فرانسه حامل یک پیام رسا برای تمامی کارگران جهان بود: اتحاد و اعتصاب کارگران در عرض تنها چند ساعت می تواند قدرتمندترین نظام های سرمایه داری جهان را به زانو در آورد. این اعتصابات کارگری که حمایت دانشجویان را نیز به همراه داشت، تمامی وزرای کابینه سارکوزی را سخت نگران و ملتهب کرده است. برای نمونه:

وزارت حمل و نقل فرانسه هشدار داده است که "اعتراضات و اعتصابات اخیر فعالیت بیشتر پالایشگاه ها را مختل کرده و برخی فرودگاه ها از جمله فرودگاه شارل دوگل تنها به اندازه چند روز ذخیره سوخت دارد". یک سخنگوی دولت فرانسه گفت که "مسئولان برای تأمین سوخت هواپیماها در تلاش هستند". کریستین لگارد وزیر اقتصاد فرانسه هم از مردم خواست آرامش خود را حفظ کنند.

در روز شنبه ۲۴ مهر هزاران دانش آموز و دانشجو به تظاهرکنندگان پنجمین روز این اعتراضات پیوستند. سازمان های کارگری برای انجام بیش از دویست تظاهرات در سراسر فرانسه فراخوان دادند. شرکت تراپیل که اداره لوله

های سوخت رسانی به فرودگاه های پاریس را بر عهده دارد به رسانه های فرانسه گفته است که "تأمین سوخت، متوقف شده و فرودگاه شارل دوگل ممکن است اوایل هفته آینده دیگر سوختی برای هواپیماها نداشته باشد". سخنگوی وزارت حمل و نقل روز شنبه به خبرگزاری فرانسه گفت که "ذخایر موجود تا اواخر روز دوشنبه یا اوایل روز سه شنبه به پایان می رسد"! همه ۱۲ پالایشگاه فرانسه تحت تاثیر این اعتصابات قرار گرفته است. ده پالایشگاه تعطیل شده و یا در آستانه تعطیلی است.

علل این اعتراضات اجحافات دولت سارکوزی علیه کارگران فرانسه است. در اثر تغییراتی که به منظور صرفه جویی در هزینه های دولت فرانسه در نظر گرفته شده است، حداقل سن تقاعد از ۶۰ سالگی به ۶۲ سالگی افزایش می یابد. حد اقل سن تقاعد برای دریافت حقوق کامل آن نیز از ۶۵ سالگی به ۶۷ سالگی افزایش می یابد. نیکولا سارکوزی، رئیس جمهوری فرانسه می گوید که با توجه به افزایش متوسط طول عمر، شمار افراد سالخورده در فرانسه در حال افزایش است و دولت ناچار است برای تأمین هزینه های خود سن تقاعد را افزایش دهد. کلیات این تغییرات در سنا تصویب شده و قرار است جزئیات آن روز ۲۰ اکتبر ۲۰۱۰ به رأی گذاشته شود. اما این ادعاها همه بی اساس هستند. دولت سارکوزی تنها کافی است مالیات درآمد شرکت های چند ملیتی فرانسوی (مانند شرکت توتال) را افزایش داده تا کلیه کمبودهای هزینه های متقاعدان را جبران کند. اما چنین نخواهد کرد، زیرا او یکی از راست ترین سیاستمداران فرانسوی است که به طور کامل مدافع حفظ نظام سرمایه داری و حمایت از سرمایه داری بزرگ فرانسوی است.

از سوی دیگر این تهاجمات مرتبط به سیاست های بین المللی نظام های سرمایه داری است، که خود ناشی از بحران عمیق سرمایه داری در سطح جهانی است. این تهاجمات در یونان و بریتانیا و سایر کشورهای اروپایی به راه افتاده است. کارگران یونان در هفته های پیش پاسخ این بی عدالتی ها را با راه اندازی تظاهرات چند صد هزار نفری در سراسر شهرها و درگیر با پولیس ضد شورش یونان داده و مبارزاتشان ادامه دارد. در سایر کشورها نیز کارگران و زحمتکشانشان چنین مقاومت هائی را دنبال خواهد کرد.

اما کارگران و دانشجویان برای تحقق مطالباتشان و عقب راندن نظام های سرمایه داری باید رهبری این مبارزات را خود به دست گیرند و اعتمادی به اتحادیه های کارگری رفرمیستی نداشته باشند. زیرا رهبران اتحادیه های کارگری (س ژت، س اف دی ت و غیره) در نهایت با دولت سارکوزی از در سازش بر خواهند آمد و پشت کارگران را خالی خواهند کرد. تنها رهبری مستقل کارگران همراه با متحدانشان (دانشجویان و مهاجران مبارز) می تواند؛ مبارزه را به پیش و به انتها ببرد.